

7. december 2020
Sagsnr. 20/10262
LAL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE i genoptaget sag om afslag på overdragelse af tilsagn samt anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn under ordningen Økologisk investeringsstøtte 2015 i Billund Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 3. september 2020 afgørelse om stadfæstelse og annullering i sag om overdragelse af tilsagn om slutudbetaling samt bortfald af tilsagn under ordningen Økologisk investeringsstøtte 2015, på A 1 , 7323 Give.¹

Ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent, har anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Landbrugsstyrelsens afgørelse af 1. april 2019.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har besluttet at genoptage behandlingen af klagesagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har herefter truffet afgørelse efter § 13, i bekendtgørelse nr. 1185 af 15. oktober 2015 om tilskud til investeringer på økologiske bedrifter, jf. § 11 a, stk. 1, i lov om Landdistriktsfonden.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsen afgørelse af 1. april 2019 for så vidt angår afslag på overdragelse af tilsagn. Nævnet annullerer styrelsens afgørelse af samme dato for så vidt angår afslag på anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn om tilskud til økologisk investeringsstøtte 2015 på A 1 , 7323 Give.

Afgørelsen erstatter Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere afgørelse af 3. september 2020.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Sagsnr. 19/04065.

² Bekendtgørelse nr. 114 af 6. februar 2020 af lov om Landdistriktsfonden.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Beslutning om genoptagelse

Ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent, har den 9. september 2020 anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at genoptage behandlingen af klagesagen vedrørende Landbrugsstyrelsens afgørelse af 1. april 2019.

Som begrundelse for anmodningen har ejendommens ejer anført, at der er begået sagsbehandlingsfejl. Ejendommens ejer har navnlig anført, at

- oplysninger og bemærkninger fra klager af henholdsvis 21. oktober 2019 og 2. april 2020 ikke ses at være gengivet i sagen, og
- indstillingsbrevet ikke er sendt i høring hos klager, så denne har kunnet indgive høringssvar.

En myndighed er forpligtet til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der i forbindelse med anmodningen om genoptagelse fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, der forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der med anmodningen om genoptagelse er påvist, at der er begået fejl ved sagens behandling, der kan begrunde, at behandlingen af klagesagen vedrørende Landbrugsstyrelsens afgørelse af 1. april 2019 genoptages. Nævnet har lagt vægt på, at klagers supplerende bemærkninger af 21. oktober 2019 og 4. april 2020 ikke er gengivet i afgørelsen, hvorfor det fremstår som om, de ikke er indgået i behandlingen af sagen.

2. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Landbrugsstyrelsens afgørelse af 1. april 2019 er den 23. april 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af ejendommens ejer, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at

- klager er berettiget til det fulde tilsagnsbeløb,
- anmodning om udbetaling af tilskud er indsendt og afsyning af projektet foretaget forud for ophør af CVR-nummer,
- kommunikationen med Landbrugsstyrelsen nærmest har været ikke-eksisterende.

- Landbrugsstyrelsen har praksis for at acceptere overdragelser fra ophørte interessentskaber,
- en formel overdragelse af tilsagnet ikke er relevant efter projektet er gennemført,
- betingelserne for tilskud var opfyldt på udbetalingstidspunktet,
- der ikke er hjemmel til at meddele afslag på den indsendte anmodning om overdragelse af tilsagn, og
- der er grundlag for at dispensere for en eventuel fristoverskridelse.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 3.3.

3. Sagens oplysninger

3.1 Den påklagede afgørelse

Landbrugsstyrelsen har ved afgørelse af 25. oktober 2016 meddelt tilsagn om tilskud til økologisk investeringsstøtte til en mælketaxa og to heati-mere. Tilsagnet blev meddelt til V 1 med CVR nummer F 1 .

Den 21. februar 2017 har klager anmodet Landbrugsstyrelsen om slutud-betaling. Anmodningen er indsendt af V 1 med CVR nummer F 1 .

Den 1. april 2017 har tilsagnshaver overdraget bedriften til en enkelt-mandsvirksomhed, ejet af en af de tidligere ejere af interessentskabet. Erhverver har herefter fortsat bedriften uden ændringer på samme adresse.

Landbrugsstyrelsen har i juni 2017 foretaget en afsyning af projektet.

Tilsagnshaver har senere nedlagt selskabet, hvis cvr-nummer ophørte den 30. juni 2017.

Landbrugsstyrelsen har den 22. maj 2018 sendt en agterskrivelse vedrø-rende slutudbetaling. Det fremgår af agterskrivelsen, at styrelsen påtænkte at træffe afgørelse om nedsættelse eller bortfald af tilskuddet, da tilsagns-havers cvr-nummer ikke længere var aktivt.

Herefter har klager den 25. maj 2018 indsendt et høringssvar til agterskri-velsen af 22. maj 2018. Af høringssvaret fremgår, at anmodning om udbe-taling var indsendt rettidigt og før cvr-nummeret ophørte med at eksistere. Klager har hertil bemærket, at det sene afsyningstidspunkt i juni 2017 ikke burde få indflydelse på udbetalingen. Til høringssvaret har klager vedhæf-tet bilag i form af producentskifteerklæringen af 1. april 2017, fællesske-maet 2016 for interessentskabet samt fællesskemaet 2017 for enkeltmands-virksomheden. Ifølge klager skal bilagene dokumentere, at teknologien er anvendt til samme arealer, dyr og bedrift.

Endelig har klager den 20. august 2018 sendt ansøgning om overdragelse af tilsagnet fra interessentskabet til enkeltmandsvirksomheden. Ansøgningen var underskrevet den 16. august 2018 og dato for ønsket overdragelse var angivet til 1. april 2017.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 3. september 2020

Ved afgørelse af 3. september 2020 fandt Miljø- og Fødevareklagenævnet anledning til at behandle klagers mulighed for at overdrage projektet til ny tilsagnshaver samt om projektet var berettiget til slutudbetaling under ordningen Økologisk investeringsstøtte 2015.

Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt, at klager ikke opfyldte betingelserne for overdragelse af projektet.

Ved afgørelsen lagde Miljø- og Fødevareklagenævnet vægt på, at ansøgning om overdragelse var underskrevet af interessenterne i V 1 den 16. august 2018. Herefter lagde nævnet vægt på, at tilsagnshaver i form af V 1, med CVR-nummer F 1 var ophørt pr. 30. juni 2017. På den baggrund fandt nævnet, at den juridiske person V 1 ikke kunne indgå i et aftaleforhold på underskriftstidspunktet, da selskabet var ophørt. Allerede derfor fandt nævnet også, at der ikke kunne ske projektoverdragelse, jf. § 13, 1. pkt. i bekendtgørelse nr. 1185 af 15. oktober 2015, da dette kræver to aktive parter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt herefter, at Landbrugsstyrelsens afgørelse vedrørende anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn af 1. april 2019 var ugyldig.

Ved afgørelsen vurderede Miljø- og Fødevareklagenævnet, at afgørelsens adressat var ophørt. Ved vurderingen lagde nævnet vægt på, at anmodning om udbetaling var indsendt på vegne af V 1 den 21. februar 2017. Nævnet lagde herefter vægt på, at tilsagnshaver i form af V 1, med CVR-nummer F 1 ophørte pr. 30. juni 2017. Nævnet lagde hertil vægt på, at Landbrugsstyrelsen, på baggrund af den indsendte anmodning, den 1. april 2019 har truffet afgørelse om afslag på udbetaling af tilskud. På baggrund heraf vurderede nævnet, at Landbrugsstyrelsen ikke kunne træffe afgørelse vedrørende klagers anmodning om udbetaling, idet anmodningen angik et retssubjekt, som var ophørt forud for styrelsens afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lagde desuden til grund, at interessentskabet i sin konstruktion er et selvstændigt retssubjekt, der kan være part i kontrakter, retssager og andre retsforhold. Nævnet bemærkede i den sammenhæng, at selvom interessenterne i sidste ende hæfter for selskabets gæld, er det selskabet, der umiddelbart bærer rettigheder og forpligtelser, og ikke interessenterne. Dette gælder også selvom interessentskabet ikke skatteretligt anses for et retssubjekt.

På baggrund af ovenstående stadfæstede Miljø- og Fødevareklagenævnet Landbrugsstyrelsens afgørelse af 1. april 2019 vedrørende afslag på overdragelse af tilsagn. Herefter annullerede nævnet styrelsens afgørelse af samme dato vedrørende anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn om tilskud under ordningen Økologisk investeringsstøtte 2015.

3.3 *Klagens indhold*

Klager har indledningsvis anført, at alle reglerne i tilsagnet er overholdt, herunder er anmodning om udbetaling indsendt rettidigt og at ansøger ikke skal straffes for mangelfuld sagsbehandling og kommunikationsevner fra styrelsens side.

Klager har den 21. oktober 2019 indsendt supplerende bemærkninger til klagen og præciseret, at problemstillingen i sagen alene er, at tilsagnet skal overdrages til den ene af interessenterne i anledning af opløsning af interessentskabet. Overdragelsen af tilsagnet skal ifølge klager ske med henblik på investeringens opretholdelse i opretholdelsesperioden.

Vedrørende Landbrugsstyrelsens afslag på overdragelse af tilsagn har klager anført, at styrelsen har praksis for at acceptere overdragelser fra ophørte interessentskaber. Klager har som dokumentation herfor vedlagt korrespondance mellem SEGES⁴ og Landbrugsstyrelsen. Det fremgår af korrespondancen, at såfremt et interessentskab lukker uden at have overdraget betalingsrettigheder til et aktivt CVR-nummer, kan der alligevel ske overdragelse, såfremt samtlige interessenter skriver under på overdragelsesskemaet.

Det er klagers opfattelse, at Landbrugsstyrelsen ud fra ligebehandlingsretlige principper, bør kunne se bort fra, at V 1 er ophørt, da samtlige interessenter underskriver ansøgningen om overdragelse af tilskuddet.

Klager har endvidere anført, at Landbrugsstyrelsen i forhold til slagtepræmier, har praksis for at se bort fra et ikke rettidigt anmeldt producentskifte under visse betingelser. Betingelserne er, at et interessentskab er opløst, og produktionen fortsættes uændret af en af de tidligere interessenter i en enkeltmandsvirksomhed på samme adresse. Begrundelsen for denne praksis er, ifølge klager, at der er stor sammenhæng mellem det tidligere interessentskab og den personligt drevne enkeltmandsvirksomhed, hvorfor ændringen er at betragte som en formalitet. Klager har hertil henvist til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 13. august 2019 i sagsnr. 19/03755. Klager har tillige anført, at samme forhold gør sig gældende i denne sag, i det den ene af interessenterne i V 1 har overtaget den resterende del af interessentskabet og videreført den eksisterende bedrift.

⁴ SEGES hed tidligere Videnscentret for landbrug og er en del af Landbrug & Fødevarer.

Det er klagers opfattelse, at der ikke fremgår udtrykkeligt af retsgrundlaget for Økologisk investeringsstøtte 2015,⁵ at det er en betingelse for udbetaling af tilskud, at tilsagnet overdrages også efter investeringen er fortaget.

Klager har hertil bemærket, at afsnittet om overdragelse af tilsagn både i selve tilsagnet samt tilsagns- og udbetalingsvejledningerne er placeret inden afsnittet om udbetaling af tilskuddet. Klager har tillige bemærket, at opretholdelsesperioden ikke er behandlet i afsnittet. Det efterlader efter klagers opfattelse indtrykket af, at en formel overdragelse af tilsagnet alene er relevant, inden eller mens projektet gennemføres. Klager har tillige bemærket, at forpligtelserne i tilsagnsperioden alene vedrører opbevaring af dokumentation samt opretholdelse af investeringen i den fastsatte opretholdelsesperiode.

Tidspunktet for opløsningen af interessentskabet kunne ifølge klagers oplysninger ikke have været udskudt yderligere på grund af de skatte- og afgiftsretlige regler om succession.

Endelig har klager bemærket, at den myndighed, der har udstedt en bekendtgørelse, i almindelighed antages, at kunne dispensere fra reglerne heri, selvom bekendtgørelsen ikke indeholder en bestemmelse herom, jf. punkt 65 i Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af administrative forskrifter (nr. 153 af 22. september 1987). Det er således klagers opfattelse, at der er grundlag for at dispensere og se bort fra, at overdragelseserklæringen formelt først er indsendt i august 2018.

Klager har den 2. april 2020 indsendt yderligere supplerende kommentarer til klagen og gentaget, at der hverken i bekendtgørelsen eller tilsagnet er krav om Landbrugsstyrelsens forudgående godkendelse af overdragelse af tilsagnet.

Klager har henvist til artikel 8, stk. 3, nr. a, i forordning (EU) nr. 809/2014,⁶ og § 13 i bekendtgørelse nr. 1185 af 15. oktober 2015 og til pkt. 3.4 i tilsagnet. På baggrund heraf er det klagers opfattelse, at Landbrugsstyrelsen ikke har hjemmel til at fastsætte en frist for at indgive ansøgning om overdragelse af tilsagn. Det er dertil klagers opfattelse, at den generelle formulering af både bekendtgørelse og tilsagn i forhold til overdragelse af tilsagn ikke skal komme V 1 til skade.

Subsidiært har klager gentaget, at der er grundlag for at dispensere for en eventuel fristoverskridelse under henvisning til de indsendte bemærkninger af 21. oktober 2019.

⁵ Tilsagnet bekendtgørelsen eller de for ordningen gældende vejledninger.

⁶ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse.

3.4 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Under Miljø- og Fødevareklagenævnets tidligere behandling af sagen har Landbrugsstyrelsen den 6. maj 2019 bemærket, at styrelsen først blev bekendt med producentskiftet i forbindelse med høringssvaret den 25. maj 2018. Det er endvidere styrelsens opfattelse, at det er ansøgers eget ansvar at indgive alle relevante oplysninger hurtigst muligt.

Landbrugsstyrelsen har endvidere bemærket, at betingelser for at opnå eller bevare tilsagnet skal være opfyldt både på ansøgningstidspunktet og på udbetalingstidspunktet.

Landbrugsstyrelsen har den 23. oktober 2019 fremsendt bemærkninger til klagers supplerende bemærkninger af 21 oktober 2019.

Indledningsvis har Landbrugsstyrelsen bemærket, at klager på tidspunktet for producentskiftet (april 2017) blev gjort bekendt med, at styrelsen kunne dispensere i den særlige situation, hvor et interessentskab ophører uden at have overdraget betalingsrettighederne til et aktivt CVR-nummer. Styrelsen bemærker endvidere, at muligheden for en sådan dispensation er en konkret vurdering, hvorfor udgangspunktet er at overdragelse skal ske inden CVR-nummeret lukkes. Hertil har styrelsen anført, at ansøgning om overdragelse af tilsagnet er dateret den 16. august 2018, hvilket er mere end et år efter CVR-nummeret ophørte.

Landbrugsstyrelsen har desuden henvist til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 13. august 2019 i sagsnr. 19/03755, hvoraf det fremgår, at styrelsens praksis for dispensationer skal fortolkes restriktivt. Det fremgår endvidere, at dette skyldes, at der er tale om en praksisbaseret fravigelse fra et EU-retligt udgangspunkt. Efter styrelsens opfattelse, kan den nærværende sag ikke sammenlignes med nævnets afgørelse. Dette skyldes, at klager ikke har opfyldt et formelt krav til producentskiftet under ordningen ”økologisk investeringsstøtte 2015”, og at styrelsen ikke har godkendt anmodning om overdragelse af tilsagnet. Som følge heraf er det styrelsens vurdering, at betingelserne for at bevare tilsagnet ikke længere er opfyldt, da CVR-nummeret ophørte pr. 30. juni 2017.

Ifølge Landbrugsstyrelsen fremgår det af tilsagnsbrevet af 23. oktober 2016, pkt. 1.7, at tilsagnet kan bortfalde helt eller delvist, hvis betingelserne for tilskud ikke er opfyldt. Hertil har styrelsen bemærket, at det fremgår af § 16, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1185 af 15. oktober 2015, at tilsagnshaver efter lovens § 8, stk. 2, i hele perioden, hvor betingelserne for tilsagn om tilskud skal være opfyldt, skal underrette Landbrugsstyrelsen, hvis betingelserne for tilsagn om tilskud ikke længere er opfyldt. Tilsagnshavers rettigheder og forpligtelser gælder derfor i hele projektperioden.

Endelig har Landbrugsstyrelsen bemærket, at udbetalingsanmodningen blev modtaget den 21. februar 2017. Herefter har styrelsen bemærket, at

det fremgår af den indsendte ansøgning om producentskiftet, at overdragelsesdatoen var den 1. april 2017 og at begrundelsen for overdragelse af tilsagnet er, at interessentskabet er opløst. På baggrund heraf er det styrelsens vurdering, at betingelserne for udbetaling ikke var opfyldt på udbetalingstidspunktet.

4. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

4.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

4.1.1 Overdragelse af tilsagn

Det fremgår af § 13, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 1185 af 15. oktober 2015, at Landbrugsstyrelsen efter ansøgning kan tillade, at tilsagnet overdrages til en anden, der ifølge § 2, kan være tilsagnshaver.

Det følger af bekendtgørelsens § 15, at Landbrugsstyrelsen overfører tilskuddet til tilsagnshavers NemKonto.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke opfylder betingelserne for overdragelse af projektet.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på at ansøgning om overdragelse er underskrevet af interessenterne i V 1 den 16. august 2018. Herefter har nævnet lagt vægt på, at tilsagnshaver i form af V 1, med CVR-nummer F 1 er ophørt pr. 30. juni 2017. På baggrund heraf finder nævnet, at den juridiske person V 1 ikke kan indgå i et aftaleforhold på underskriftstidspunktet, da selskabet var ophørt. Allerede derfor finder nævnet også, at der ikke kan ske projektoverdragelse jf. bekendtgørelsens § 13, 1. pkt., da dette kræver to aktive parter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at en formel overdragelse af tilsagnet stadig er relevant, selv om projektet er gennemført, da tilskuddet ikke kan overføres til en ikke-eksisterende tilsagnshaver jf. bekendtgørelsens § 15.

Det forhold, at Landbrugsstyrelsen, har accepteret overdragelser fra ophørte interessentskaber under andre støtteordninger, herunder grundbetalingsordningen og slagtepræmieordningen medfører ikke, at dette kan overføres til den aktuelle støtteordning. Miljø- og Fødevareklagenævnet henviser her til, at der er tale om tre meget forskellige støtteordninger med forskelligt forordningsophæng og hver deres bekendtgørelsesgrundlag. Samtidigt bemærker nævnet, at Østre Landsret i dom af 11. november 2020 netop har tilkendegivet, at det ikke er i strid med det forvaltningsretlige lighedsprincip, at forskellige støtteordninger, har forskellige vilkår for ellers ensartede forhold.

Endeligt finder Miljø- og Fødevareklagenævnet ikke anledning til at tilsidesætte Landbrugsstyrelsens afslag på dispensation fra udgangspunktet om, at overdragelsen kræver et aktivt interessentskab. Nævnet er enig med

styrelsen i, at en dispensation uden hjemmel i bekendtgørelsen, må bero på en konkret vurdering, selvom det antages, at Landbrugsstyrelsen har adgang til at meddele dispensation, ud fra almindelige danske retsgrundsætninger. Nævnet har ved vurderingen i øvrigt lagt styrelsens oplysninger til grund for, at styrelsen ikke på dette område har praksis for at give dispensation. Herefter har nævnet vurderet, at der ikke er forhold i sagen, som ud fra en konkret vurdering kunne begrunde en uhjemlet dispensation.

4.1.2 Afslag på anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Landbrugsstyrelsens afgørelse vedrørende anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn af 1. april 2019 er ugyldig.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at afgørelsens adressat er ophørt. Ved vurderingen har nævnet lagt vægt på, at anmodning om udbetaling af tilskud er indsendt på vegne af V 1 den 21. februar 2017. Nævnet har herefter lagt vægt på, at tilsagnshaver i form af V 1, med CVR-nummer F 1 er ophørt pr. 30. juni 2017. Nævnet har hertil lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen, på baggrund af den indsendte anmodning, den 1. april 2019 har truffet afgørelse om afslag på udbetaling af tilskud. Det er nævnets vurdering, at Landbrugsstyrelsen ikke kunne træffe afgørelse vedrørende klagers anmodning om udbetaling, idet anmodningen angår et retssubjekt, som er ophørt forud for styrelsens afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden lagt til grund, at interessentskabet i sin konstruktion er et selvstændigt retssubjekt, der kan være part i kontrakter, retssager og andre retsforhold. Nævnet bemærker i den sammenhæng, at selvom interessenterne i sidste ende hæfter for selskabets gæld, er det selskabet, der umiddelbart bærer rettigheder og forpligtelser, og ikke interessenterne. Dette gælder også selvom interessentskabet ikke skatteretligt anses for et retssubjekt.

4.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Landbrugsstyrelsen afgørelse af 1. april 2019 for så vidt angår afslag på overdragelse af tilsagn. Nævnet annullerer styrelsens afgørelse af samme dato for så vidt angår afslag på anmodning om slutudbetaling og bortfald af tilsagn om tilskud til økologisk investeringsstøtte 2015 på A 1, 7323 Give.